

ODGROMIĆ (6) *vb pf*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w od-).

inf odgromić (2). *♦ fut 3 sg* odgromi (1). *♦ praet 3 sg m* odgromił (1). *♦ 3 pl m pers* odgromili (2).

Sł stp brak, Cn s.v. porażam na głowę nieprzyjaciela, Linde XVI – XVII w.

1. *Odeprzeć w walce, zmusić do odwrotu [kogo] (3)* : Miáfto iákie będzie w oblężeniu [...] / obierze fie ktho zacny iż go rátuie álbo nieprzyjaciela odgromi *RejZwierc* 95; *SkarKaz* 552a; [*PismaPolit* 43].

odgromić komu (1): Węzyk kozak Chmielnicki zebrałszy towarzyże / zagon im [*Tatarom*] odgromił v Załławiá *BielKron* 423.

2. *Zdobyć w walce, odbić [co] (3)* : Zmodżinowie / Lup wżytek odgromili *StryjKron* 582; [*Haiduczy* czy odgromiły trzy chorągwie. *CorfusDocum* (1599) nr 209].

odgromić komu (2): drugi gárło łwe zawięsi ná nitce [...] / kiedy iedzie w picowanie / ábo gdy nieprzyjacielowi kilká koni odgromić chce *GórnDworz* 16v; *StryjKron* 537.

3. [*Gromiąc, karcąc skłonić do odstąpienia od żądań [kogo]*: Dałem mu tedy dwa czerwone złote. On o więcej prosił / ále go Sindziak odgromił / powiádaiąc że więcej niż dość od tey rány. *BusLic* 30.]

Synonimy: 1. *odbić, odegnąć, odeprzeć, odpędzić, odrzucić, odsadzić*; 2. *odbić*.

Formacje współrdzenne cf GROMIĆ.

Cf **ODGROMIONY**